

පළමුවන කියැවීම

ඉසයියස් 43:18-19, 21-22, 24-25

ඉසයියස් දිවැස්ප්‍රසාදී තමන්ගේ පොතෙන් ගත් පාඨයකි.

“ඔබේ වරද සිහි නොකොට, ඔබේ පව් තමා කරන දෙවිදුණේ මම වෙමි.”

එහෙත්, සම්ඳුණේ මෙසේ වදාරන සේක. “පසුගිය දේ සිහි නොකරන්න. පෙර වූ දේ ගැන කල්පනා නොකරන්න. බලන්න, මම අළුත් දෙයක් කරන්නෙමි. එය දැනුදු ඉටු වේ. නුඹලාට එය නොපෙනේ ද? මම කාන්තාරයෙහි පවා මාර්ගයක් සාදා, එහි ජලධාරා ඇති වන්නට සලස්වන්නෙමි. ඔව්හු මා උදෙසා ම මා විසින් මවන ලද සෙනග ය. ඔවුන් මට ප්‍රශංසා කරනු ඇත.” සම්ඳුණේ මෙසේ වදාරන සේක. “එහෙත්, ඉශ්රායෙල්වරුනි, ජාතොබ් වංශයෙහි, නුඹලා යාවිඤ්ඤ කළේ මට නොවේ. නුඹලා මා ගැන කලකිරුණහු ය. නුඹලා මා උදෙසා කවිචතුමංජල් මිලේට ගත්තේ වත්, සත්ව පූජා තෙලෙන් මා තෘප්තිමත් කළේ වත් නැත. ඒ වෙනුවට නුඹලාගේ පව්වලින් නුඹලා මට බරක් වී, නුඹලාගේ අයුතුකම්වලින් මා වෙහෙසට පත් කළහු ය. එහෙත් නුඹලාගේ පව් සිහි නොකොට, නුඹලාගේ වරද තමා කරන දෙවිදුණේ මම ය. එසේ කරන්නේ, මම දෙවිදුණත් වන නිසා ය.”

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය 41:1-4, 12-13

පිළිතුරු: සම්ප්‍රිය, මට කරුණා කළ මැනවි.

ගීය: දිළිත්ඳු සලකන්නා ආසිරි ලද්දේ ය. ඔහුගේ විපතින් සම්ඳුණේ ඔහු මුදන සේක. සම්ඳුණේ ඔහු රක්තා සේක. ඔහුට රැකවරණය දෙන සේක. මිහි මත ඔහුට ආසිරි දෙන සේක. සම්ඳුණේ සතුරන් අතට ඔහු පාවා නොදෙන සේක. ලෙඩ ඇදේ සිටින විට සම්ඳුණේ ඔහුට පිහිට වන සේක. රෝගාතුර ව සිටින විට සුවය දෙන සේක. “සම්ප්‍රිය, මට කරුණා කළ මැනවි. ඔබට විරුද්ධ ව පව් කළෙමි. මෙමා සුව කළ මැනවි” යි පවසමි. මා හරි දේ ඉටු කරන බැවින් ඔබ මට පිහිට වන සේක. සදහට ම ඔබ අබ්මුව මා තබා ගන්න සේක. ඉශ්රායෙල් ජනතාවගේ දෙවි සම්ඳුණත් හට ප්‍රශංසා වේවා! සද්‍යාලයෙන් සද්‍යාලයට ම ප්‍රශංසා වේවා! ආමෙන්, ආමෙන්.

දෙවන කියැවීම

2නොරින්ති 1:18-22

ශුද්ධ වූ පාවුලු අපෝස්තල තමන් විසින් තොරන්තවරුන්ට ලියන ලද දෙවන හසුනෙන් කොටසකි.

ත්‍රිස්තූස් වහන්සේ තුළ “ඔව්”, “නැහැ” කියා දෙගිඩියාවක් නැත. ඇත්තේ “ඔව්” යන්න පමණකි.

සත්‍යවාදී දෙවියන් වහන්සේගේ නාමයෙන් දිවුරා මම ඔබට කියමි. ඔබට අපගේ වචනය “ඔව්”, “නැහැ” කියා දෙගිඩියාවෙන් කියන්නක් නොවේ. මන්ද, අප විසින් එනම් සිල්වානස්, කිමෝතියස් හා මා විසින් ඔබ අතර දේශනා කළ දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍ර වූ ත්‍රිස්තූස් පේසුස් වහන්සේ තුළ “ඔව්”, “නැහැ” කියා දෙගිඩියාවක් නැත. ඇත්තේ “ඔව්” යන්න පමණකි. දෙවියන් වහන්සේගේ සියලු ම පොරොන්දු ඉටු කිරීම පිළිබඳ

“ඔව්” යන්න ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ වන සේක. දෙවියන් වහන්සේට ගරු බුහුමන් කරන පිණිස අප ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළින් “ආමෙන්” කියන්නේ ඒ නිසා ය. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ ඔබ සමග අප ශක්තිමත් කරන්නේ දෙවියන් වහන්සේ ය, උන් වහන්සේ අප ආලේප කර, උන් වහන්සේගේ මුද්‍රාව අප පිට තබා, අපගේ සිත් තුළ අපට අත්තිකාරමක් වශයෙන් ශුද්ධාත්මයාණන් වහන්සේ දෙවා වදාළ සේක.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

සාමුකාරය

ලූක් 19: 38

ආලේලූයා! ආලේලූයා!

සම්පූර්ණ නමින් වඩිනා රජුට ආසිරි වේවා!

ස්වර්ගයෙහි සාමය ද අති උසස් තැන්හි මහිමය ද වේවා!

ආලේලූයා!

ශුද්ධව සුවිශේෂය

මාක් 1: 40- 45

සුවිශේෂ මාක් තමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

මෙලොව දී පව් කමා කිරීමේ බලය මනුෂ්‍යය පුත්‍රයාණන්ට ඇත.

දින ගණනකට පසු පේසුස් වහන්සේ යළිත් කපර්නාටුමට පිවිසුණු සේක. උන්වහන්සේ ගෙදර සිටින බව පතළ විය. එවිට දොරකඩ අසලවත් ඉඩක් නැති තරමට මහ පිරිසක් එහි රැස් වූ හ. උන් වහන්සේ ඔවුන්ට දහම් දෙසමින් සිටි සේක. එකල සතර දෙනෙක් අංශබාග රෝගියෙකු උසුලාගෙන උන් වහන්සේ වෙත ආහ. සමූහය නිසා උන් වහන්සේ වෙත යාගත නොහැකි වූයෙන් ඔවුහු උන් වහන්සේ සිටි තැනට ඉහළින් පියස්සේ සෙවිල්ල හැර, පියස්ස තබා, අංශබාග රෝගියා ඔත් යහන පහතට බැස්වූහ. පේසුස් වහන්සේ ඔවුන්ගේ ශුද්ධාව දැක, “පුත්‍රය, ඔබේ පව් කමා කර තිබේ” යයි අංශබාග රෝගියාට වදාළ සේක. එහෙත් එතුන හුන් විනයධරයන්ගෙන් සමහරෙක් තර්ක කරමින්, “මේ මිනිසා මෙසේ කවා කරන්නේ මක්නිසාද? මේ දේව අපහාසයකි! දෙවියන් වහන්සේට මිස පව් කමා කරන්න පුළුවන් වෙත කාට දැ” යි සිතූ හ. ඔවුන් මෙසේ තර්ක කරන බව පේසුස් වහන්සේගේ සිතට එකෙණෙහි ම දැනී, ඔවුන්ට තතා කොට, “ඔබ කුමක් නිසා ඔබේ සිත් තුළ මෙසේ තර්ක කරන්නහු ද? වඩා පහසු කුමක් ද? අංශබාග රෝගියාට ‘ඔබේ පව් කමා කරන ලදැ’යි කීම ද? නැතහොත්, ‘නැතිට ඔබේ යහන රැගෙන යන්න’ යි කීම ද? එහෙත්, මෙලොව දී පව් කමා කිරීමේ බලය මනුෂ්‍ය පුත්‍රයාණන්ට ඇති බැව් ඔබ දැන ගන්නා පිණිස මම මෙසේ කරමි”යි කියා උන් වහන්සේ අංශබාග රෝගියාට තතා කොට, “නැතිට ඔබේ යහන රැගෙන ගෙදර යන්න” යි මම ඔබට කියමි”යි වදාළ සේක. ඔහු නැතිට එකෙණෙහි ම යහන රැගෙන පිරිස බලා සිටිය දී ම නික්ම ගියේ ය. සියල්ලෝ ම විස්මිත ව, “මෙවැන්නක් අප කවදාවත් දැක නැතැ”යි කියමින් දෙවියන් වහන්සේට ප්‍රශංසා කළහ.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේ ය.